

WWW.LINILIB.RS
Поштарина плаћена у готову.

БЕОГРАДСКЕ

Општинске Новине

ГОД. XXXII.

БЕОГРАД, 12. НОВЕМБАР 1928.

БРОЈ 46.

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАНПУТ	
Годишња претплата	100.— дин.
На пола године	50.— дин.
Поједини број	2.— дин.

Претплату ваља слати упутницом администрацији Узун Миркова бр. 1.
А све кореспонденције Уредништву.
Рукописи се не враћају.
Неплаћена писма не примају се.

Величанствени погреб кмета Ђурашиновића

Огромне масе Београђана свих сталежа испраћају до вечне куће свог омиљеног кмета

† **Милош Ђурашиновић**
кмет Општине Београдске

У недељу 4. новембра тек. год. у 1 час. по, поноћи издахнуо је у клиници др. Станковића у 38. год живота кмет Београд. Општине Милош Ђурашиновић. За општинског часника изабран је на прошлим изборима 15. августа 1926. г.

Пок. Ђурашиновић син је сиротих родитеља. Из малена осетио је сву беду потиштених и невољних, заволео је сав тај свет малих људи љубављу, којој је он увек умео да да изражаја. Помагање и заштита тих људи био је смисао његовог живота. Али је тај пут био трновит и тежак а за човека темперамента Ђурашиновића и катастрофалан. Његово је срце слабило, а његова се је снага трошила.

Улазак у Београдску Општину схватио је као почетак тешке службе народу и престоници и у тој се је служби несебично и нештедимце трошио. Његова воља за послом на општем добру манифестовала се увек енергијом која задивљује и фанатизмом коме се диви. Ништа га није могло од тога одвратити. Ни свест да његова физичка снага није у сразмери са његовом вољом.

Ђурашиновић је сагоревао — Ђурашиновић је то осећао, али Ђурашиновић зато није марио.

Ђурашиновић је експедитиван члан Суда, реорганизује и са највећим разу-

мевањем води послове у најважнијим грама општинске службе: најпре у Возном Парку а затим у Управи Водовода.

По струци само столар, природном интелигенцијом савлађује захтеве администрације и са пуно сигурности улази у сваки посао.

У домаћем животу трагедија за трагедијом сахрањује мајку јединчета свог, а пре неки дан и своју мајку.

Тражи лека својој бољци, али се брзо враћа на посао неизлечен — више пута пада сломљен да се последњи пут сасвим смири.

Кмет Ђурашиновић умро је на послу сиромашан као што је и био.

Своме јединцу оставио је само своје леце име и светли пример ретка човека и оца.

*

На глас о смрти кмета Ђурашиновића Суд Општине Града Београда решио је, да се покојник сахрани о трошку Општине. Из пијетета према покојнику одложена је и седница Општинског Одбора заказана за тај дан.

Венци

На одар покојников положено је 22 венаца и то:

1. Одбор Општине Београдске
2. Суд Општине града Београда
3. Дем. V-ог гл. места
5. Одбор Кварта Савамалског
4. Централни Одбор Дем. Странке
6. Демократи VI-ог гл. места
7. XXIV. гл. место Дем. Странке
8. Дем. Омл. Кварта Савамалског
9. Особље Управе Водовода
10. Чинов. Возног Парка
11. Суд Општине Мали Мокри Луг
12. Одељење за Паркове О. Б.
13. Кочијаши Возног Парка
14. Шофери Возног Парка
15. Особље на Белим Водама
16. Одељење за одржавање чистоће
17. Станица за спасавање
18. Школа Вртарског Одељења О. Б.
19. Занатлије Возног Парка О. Б.
20. Венац кума Свете Марковића
21. Кумови Јовановићи
22. Венац породице

Свечана поворка

У понедељак 5. о. м. у 2 часа заказан је погреб посмртних остатака покојникових.

У то доба пред станом покојниковим сврстана је импозантна поворка, која се у Београду виђа само о погребу народних великана.

На челу спровода ношени су крст и кољиво.

Одмах за њима ношена је шума од венаца.

За овима ишла је војна музика.

Иза ње ишли су ђаци вртарске општинске школе, униформисано особље Београдске Оп-

Кмет Ђурашиновић на самртном одру

штине, пожарна чета и певачки хор особља Електричне Централне „Тесла“, свештенство, кола са ковчегом а за њима многобројна породица покојникова.

Иза породице ишли су корпоративно Општински Суд и Општински Одбор и непрегледна маса покојникових поштова-лаца.

Нарочито је запажено присуство г. Љубе Давидовића и министра просвете г. Милана Грола.

Председник г. Кумануди са члановима Суда уносе ковчег у Саборну Цркву.

Ковчег су у Саборну Цркву унели чланови Општинског Суда а из исте изнели општински одборници.

По свршеном опелу са амвона цркве одржао је Председник Београдске Општине г. Др. Коста Кумануди у име Суда следећи говор:

Говор г. Др. К. Кумануди-а

Смрћу кмета Милоша Ђурашиновића, Општина Београдска изгубила је једног од најбољих чланова своје Управе и једног ретког човека.

Као кмет, покојни Ђурашиновић је заузимао најважнија места у општинској администрацији. Најпре на челу Возног Парка, затим Водовода, он је од првих дана имао да сређује и уређује две установе од којих зависи у највећој мери задовољене битних потреба Београда и Београђана. Возни Парк, то је једна велика фабрика и једно пространо занатлиско предузеће, које израђује све индустријске продукте за многобројна одељења општинска, располаже свима превозним средствима, брине се о чистоти улица и дворишта. А водовод је данас, у једном граду, који броји извесно преко 300.000 становника, морао бити готово понова израђен, проширен, увећан, и кмет коме се поверава таква институција, узима на себе једну мучну бригу о животу грађана. И у Возном Парку и у Водоводу, покојни Ђурашиновић је развијао толику делатност, такву активност, да је она премашала снагу једног човека. Смем да кажем да ја он, и ако слабог здавља, сву своју енергију утрошио на тим најтежим општинским пословима, које као војник на мртвој стражи није хтео да напусти до последњег свог даха. Покојни Ђурашиновић није своје дужности схватао чиновнички, као једно канцеларијско звање, које се ради за плату и у одређене часове. Он је уносио, могу без претеривања да тврдим, целу животну снагу, сву своју страст, сву оданост у сваки и најмањи подухват свога пуног одговорности позива. Он се трошио и сароревео, само да би се што преданије одужио својој савести и својим суграђанима. Тако висок појам о дужности, мало их је данас који га има-

ју. На дужности истрајао је и кад га је снага издала, на њој је испустио и своју душу.

И као човек, Милош Ђурашиновић је био редак. Беспрекорног поштења, — био је и остао сиромаш. Живео је и умро као сиромаш.

Веровао је у демократска начела и за њих се залагао свом борбеношћу своје природе. Он је имао особиту привлачну снагу у своме убеђењу да демократија мора победити, и то уверење умео је да пренесе и на друге, јер се осећало да је оно у њему чисто и дезинтересовано. Он

је био један идеалист у највишем и најлепшем смислу те речи. И ако по свом занату није могао бити интелектуалац, нити располагати високим школском спремом, у њему је сам живот развио најлепше особине, које један човек може имати: честитост, чврстину воље и непоколебљиву борбу за своје идеје. У истини ја сам у своме животу срео врло мали број људи, који су се тако одвајали од осталих својим личним особинама, јер су људи као Ђурашиновић у данашњем друштву, праве реткости.

Ја се у овом тренутку тешка срца растајем са једним сарадником у току више од две го-

Говор г. Васе Лазаревића пред Општином у име Одбора

дине на заједничком раду, који је свима нама и у Општинском Суду и у Општинском Одбору, одиста импонувао и својом активношћу и својим карактером. Човек као што је био Ђурашиновић, не може се лако ни заборавити ни заменити.

Нека међу нама његова успомена остане као вечни спомен и нека му буде лака ова земља нашег Београда, коме је предано служио и корисно послужио.

Пред Општином опростио се са по којиком у име Општинског Одбора одборник г. Васе Лазаревић.

Говор г. Васе Лазаревића.

У мучној и тешкој борби, коју зовемо живот — имамо данас да упишемо још једну жртву — једну болну и скупоцену жртву.

Имамо да се за навек опростимо са нашим пружатељем и другом пок. Милошем Ђурашиновићем, кметом Београдске Општине.

Када нас је Београд, пре 2 године, почаствовао поверењем да се бринемо о њиховој заједничкој кући и њиховим сопственим интересима — сви смо ми појмили, колико тежак и колико деликатан задатак примамо на своја леђа.

Рачунали смо и веровали, да у томе нашем напорном послу, морамо давати и жртава, али нико од нас није ни слутио, да ћемо их дати толико ни по броју, ни по квалитету.

Наш драги нам покојни Ђурашиновић, већ је четврта ненакнадива и скупа жртва, која нам се, за овај кратак период времена, отима из нашег друштва. И свака нам је од њих била болнија од болнијих.

Милош Ђурашиновић је био човек, који заслужује не само да га се сетимо и помињемо, но и да му се и неизмерно дивимо и оплакујемо.

У низу ових огромних, великих и мањих послова, које је ова Општинска Управа узела на себе да посвршава — због којих је добила и једнако добија најлепша признања, како од меродавних престоничких фактора, тако и од широких народних маса — пок. Ђурашиновић је био једна жива сила, који је у томе подухвату лично учествовао и пресудну реч водио у великом делу њиховом.

Његов иницијативни дух и његона беспремерна енергија, постизали су да не остане без њиховог учешћа, ни један од многобројних општинских проблема, који су били на дневном реду, да не говоримо о онима, који су њему лично поверавани и у којима се огледао његов стваралачки дух и његово честито и часно биће.

Па у нашој средини, где се често занемарују заслуге и где се не цени увек створени и прави пут рада и решавања — личност пок. нам це-

њеног покојника је изразито била запажена.

И ако без довољно школе из младости, обдарен свима dobrим особинама свога народа — он је својим стеченим богатим искуством и као занатлија, и као никада незаморени учесник и борац у многим организацијама стручним и политичким — створио од себе савременог једноградника, који се могао мерити у послу и са најбољим интелектуалцима.

У културним народима западнога света, где

се истакнута места од поверења не додељују увек по школским квалификацијама, већ по стварној и осведоченој личној способности и делима — личност пок. Ђурашиновића би имала сва потребна својства да буде залажена и да игра велике улоге.

За њега још нису постојале препреке овога света које би му оспориле његов перманентни и пуни рад на општинским пословима.

Ни његови болни породични скрхаји, који су га у последње доба тако често снилазили, ни његово ровито и поремећено здравствено стање

Србу, кога си ти толико волео, да се ту, на домак наше куће, нашег огњишта, нашег демократског Клуба оворости са тобом

Када је млади столар дошао из светског рата жив своје дома и након борбе за одржање нације, наставио борбу за одржање своје егзистенције: идеје равноправности, слободе и југословенства, манифестовање у демократској странци привукошега.

Племенитост карактера, бистрина ума борбени дух за праву и добро ближњег, учинише да је млади столар био одмах запажен.

Суда Општине Београдске; истрошио је своје тело.

Пао је у борби. Пао је херојски на послу демократије беа компромиса, начела која су била садржина твога живона, а сада си нас оставио. Дубок је бол наш; Твога Централног Одбора, чији си несумњиво од најактивнији био. Ти то знаш.

Знамо да нас све, све стари крвник вреба путем којим идеш и да нас авет смрти неће, ни једног мимо ићи. Али је ипак удар судбине био немилосрдан, отргао те је од нас. Када си нам био најпотребнији. Узео је родитеља јединчету а браћи и нама твојим пријатељима човека, који је с поносом могао носити назив-човек.

Мили мој Мишо, дозволи да ти Твој Срба каже, да се Централни Одбор још једном састао, да смо сви дошли да Те видимо да будемо заједно, и да Ти ја Твој најбољи друг у месту њих кажем „Слава Милошу Ђурашиновићу.“

На гробу се са покојником врло дирљивим говором, који је срца стезао, опростио његов интимни пријатељ г. Ђорђе Којовић, шеф Статистике.

Говор г. Ђ. Којовића

Тешка и пуна бола дужност, која ми је као, ближем пријатељу врлог покојника пала у део, да се у име Демократа Савамалаца последњи пут са њиме опростим: крв ми леди, срце гуши и речи замире.

У моментима, када су, драги Мишо, твоји пријатељи, а са њима и цео Београд, очекивали да неизменом љубављу и твојом великом вољом за радом, на коме си увек био први, са друговима омогућиш што боље унапређење наше престонице, зао удес те је спречио и из круга породице и наше средине за свагда те отргао.

Рођен у Ваљевоу деведесетих година прошлог века, још као нејако дете, покојни Милош, прешао је са родитељима у Београд, где је основну и средњу школу свршио и столарски занат изучио.

Настањен, од доласка у Београд, у Савамали, он се још првих дана са посвећује њеном добру и напретку, ради чега га савамалци у знак при-

Спровод у Кнез Михајловој улици

нису ни за часак натерали овога неуморног трудбеника да зесаане или поклецне у своје раду. Његов несаломљиви активни дух пратио га је до последњег даха, кида нам га је несретним удесом, стигла неумитна судба Божијег провиђења, пред којом је његова земаљска снага била тако малена, да јој се одупре или да је мимоиђе.

Ми, представници Београдског Општинског Одбора, у чије име вршим ову свету и жалосну дужност, дубоко и искрено оплакујемо његову рану смрт.

Жалимо и жалићемо дуго за њиме, јер смо свесни да смо у покојном Милошу изгубили један драги и скупочени камен људске вредноће, честитости, савесности, мудрости и иницијативности, са којим га је природа тако богато обдарила.

Оплакиваће га и толика маса његових личних и политичких пријатеља и бирача, који су у њему гледали као и ми свога одличнога, умнога и некористољубивога представника и пионира на послу, јер покојник, који је руковао са толиким личним и материјалим поверењем, оставља данас овоземаљско царство, не само као заслужан, већ и као поштен и сиромашан човек.

Са пијететом клањам се његовој сени и његовим смртним остатцима, нека је слава и хвала за сва добра дела, која је починио у своје животу и нека за вечита времена лебди у срцима нашим лепа и светла успомена његова.

На теразијама зауставила се је пратња да би се са покојником опростио у име Централног Одбора Демократске Странке за град Београд г. Срба Тодоровић.

Говор г. Србе Тодоровића

Секретара Централног Одбора Демократске Странке за град Београд.

Застани тужни зборе, овде не раскршћу пута где један води животу а други вечном миру; желим да се у име Централног Одбора Демократске Странке, опростим са Милошем Ђурашиновићем.

Мили мој Мишо, тужан удес задеси Твога

Његов, апостолско несребични рад на ширењу начела демократије, нарочито међу сиромашним грађанима Савамале, међу онима који су главни стуб демократије, учинише да је странка почела да задобија ваким даном све нове и нове борце за демократију.

После тежног дневног посла, за исхрану жене и дечице, млади је столар проводио ноћи у читању и конферисању са пријатељима, да би раног јутра у својој радионици спремао нов хлеб и то не само за своје и себе већ и за све невољне тога краја.

Спровод на Академском Тргу

Члан највише партијске инстанције демократске Странке у Београду, њеног Централног Одбора још од 1924. године, Милош Ђурашиновић, је био свуда, где је требало примити удар противника и учинити добро пријатељу у невољи.

Вечито у покрету, имајући љубав према ближњему развијену до граница несхватљивости, а оданост према демократији и њеному шефу Господину Љуби Давидовићу, која превазилази фанатизам; млади столар сада већ један; не само од највреднијих но и од најспособнијих чланова

знања и љубави за свога кмета на прошлим изборима бирају.

Опште вољен и поштован, покојник је ту веру и лепо мишљење својих пријатеља потпуно оправдао, јер је личним примером служио за узор и похвалу.

Његова широкогрудост и племенитост и према најокорелијим и најбездушнијим; његова приступачност и милосрђе према слабим и нејаким, а назад свега његова скромност, честитост и поштења, ретка је и несрављена била у даншње

добу посрнулих људи. пољуљаних карактера и и мањкању лепих врлина.

Поред очинске љубави и милости, коју је за але и слабе од увек осећао, покојник је као ретко ко, имао осећаја за слободу, и кроз цео живот био ватрен поборник правде и једнакости.

Ступајући у политички живот, покојни Миша определио се за демократију у чијим је редовима као веома омиљен, до последњег издасаја остао.

Као партиски човек и првак демократије у Савамали. и у најтежим моментима бивао је присебан, вестар и одлучан, јер је имао оштро опажање, лако схватање, и зрело расуђивање.

Почаствован од својих другова и пријатеља највећим положајем у месној организацији, покојни Миша као пионир Демократије, радећи предано, улагао је максимум своје снаге и увек давао боље резултате него што су његови другови очекивали — нашта му је целокупна демократија од срца благодарна

А као супруг, отац и брат какав је био? — то најбоље зна његова неутешна породица и ми, његова најближа околина, који смо бивали не обично дирнути гледајући, како, некад за почившу супругу, а доцније за своју браћу и нејаког Раду кога је изнад свега волео, има свагда толико лепих братских и очинских речи.

Да драги Мишо, и као друг и пријатељ и као партиски човек и супруг, отац, брат и сродник могао би да да послужиш, као редок пример свим својим врлинама, млађим друговима и нараштајима

И у место утешних речи твојој породици рећи ћу, само, да у неизмерном болу и ненакнадивом губитку буде поносна: браћа делима, а дете именом твојим.

А, ти, драги Мишо, пођи на вечан починак, са уверењем, да ћемо ми, твоји ближи пријатељи, заједнички посао, на коме си ти, тако неуморно радио, а на коме те је и смрт затекла, наставити и твоје драго чедо, твога омиљеног Раду прихватити и на пут извести.

И на завршетку, наш непрежаљени Милошу, дозволи ми, да ти у име оних, који су те тако искрено волели и братски помагали, кажем последње збогом и пожелим лаку црну зељицу, рајско насеље и вечан помен.

Нека је слава нашем незаборављеном другу и пријатељу Милошу Ђурашиновићу!

Слава му!

У име Кварта Савамалског опростио се са покојником г. Милутин Станковић, уредник „Одјека“, који је у импровизованом говору поред лепо изнетих особина заслуга покојникових дао завет, да ће му јединца прихватити и морални дуг откупити.

У име особља Општинског говорио је г. М. Петровић, инж. истичући да је покојник због своје добротe од особља назван „наш кмет“.

Још је говорио г. Д-р. Драг. Јанковић, адв. у своје име, па је на вечни одмор спуштено уморно тело кмета Милоша Ђурашиновића.

Нова трамвајска пруга Нови Смедеревски Ђерам — Цветкова механа

Становници нове београдске периферије око Цветкове Механе и Малог Мокрог Луга, морали су до сад пешке да преваљују пут између Новог Смедеревског Ђерама и Цветкове Механе, јер је само до Новог Смедеревског Ђерама допирала пруга која води од Споменика кроз улицу Краља Александра у тај крај. Сад је испуњена давнашња жеља грађана тога краја да до-

ђе до ове пруге. Она је дуга 615 и по метара Дужина колосека са мимоилазницама износи 705 и по метара Кошга 700 000 динара и израђена је за 26 радних дана.

Јуче је нова пруга предата саобраћају на свечан начин. У 11 сати на нови колосек ступила су нова трамвајска кола, окићена барјацима, којима је из вароши доведен велики део општинских одборника и чланова општинског суда на челу са председником општине г. Куманудијем. Становници краја изашли су на улицу и весело посматрали први трамвај који пролази поред њихових кућа. Пред Цветковом Механом трамвај је дочекан прангијама и циганском музиком. Ту су београдске општинаре дочекали председник мокролушке општине г. Милан Петровић са својим кметовима и одборницима и велики део грађана лелог краја на челу са г. Добром Богдановићем, кметом правником.

У Цветковој Механи представнике Београдске Општине очекивао је ручак који је приредила општина мокролушка и грађани краја око Цветкове Механе. За столом су г. Куманудија и остале поздравили председник општине мокролушке, који је напоменуо да грађани Малог Мокрог Луга очекују још и осветлење, и г. Андра Тодоровић, благајник Хипотекарне Банке, трговачког фонда, који је као староседелац овога краја заблагодарио општини за све њене дарове томе крају.

Г. Кумануди је захвалио на топлој дочеку и рекао да општински суд чини само своју дужност помажући колико може овом крају да се развије и унапреди. Напредак Београда био је брига и пређашњих општина. Исту пажњу и бригу коју општина посвећује центру вароши посвећује она и новим крајевима који су поникли, тако рећи, за једну ноћ, периферији Београдској. То је правац у коме се креће политика општинског суда и у коме ће се кретати и даље.

Г. Кумануди позива грађане да помогну општини, одржавајући у своме крају ред, чистоћу и држећи се плана општинског.

— Наша је дужност, завршио је г. Кумануди да од Београда створимо најлепши град у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца. У то име кличем: „Живели Београђани, живео Београд!“

Г. Павле Карарадовановић, одборник радикалске мањине, захвалио је г. Куманудио што је у своме говору признао и заслуге ранијим општинским управама.

До краја ручка било је још неколико говорника.

Јавне телефонске говорнице

Београд ће ових дана задовољити једну своју прешну потребу.

Београдска Општина је одобрила и већ је почело грађење јавних аутоматских телефонских говорница на разним крајевима вароши и за сада поглавито на најпрометнијим местима.

За сада ће бити постављене кабине на следећим местима:

- 1.) Код „Славије“ а на новом скверу између Макензијеве и Св. Саве ул.
- 2.) На Железничкој Станици с десне стране при уласку у исту;
- 3.) На Савском пристаништу испред општинске савске трошаринске станице.
- 4.) Код кафане „Мостар“ на простору између трамвајске чекаонице и Топчидерског Друма; и
- 5.) На Теразијама код „Шиска“

Подизање ових телефонских станица врши Министарство Пошта а оно ће их и експлоатисати, а по цени 1 динар од разговора.

И ако је за потребе Београда овај број говорнице недовољан, ипак ће оне корисно послужити у првом реду пословном свету, који често има потребе за свршавање својих послова путем

телефона, а и осталом свету када им затреба телефон.

Грађанство ће поред тога бити поштеђено од врло непријатног мољкања за употребу туђег-приватног-телефона.

Јавној безбедности у хитним случајевима, као и у случају пожара послужиће ови телефони врло корисно, што је у осталом одавно примењено и уведено у свима већим градовима Европе.

Надамо се, да ће се корист од ових јавних телефонских говорница на са ој пракси још више увидети и очекујемо, да ће Београд у скорој будућности бити потпуно задовољен у овој потреби.

Рад Општинског Одбора

— Друга редовна седница Одбора Општине Београдске, одржана 2. новембра 1928. год. у 6 часова по подне.

Председавао Председник Д-р К. Кумануди. Деловођа, Драгутин Ј. Ранковић.

Од одборника били су г. г.: Благоје Т. Неђић, Т. Ђ. Цинцар-Јанковић, Драгић Павловић, М. Стевановић, Јов Гавриловић, Мил. С. Добросављевић, Дим. В. Грудић, М. Станковић, Јов, Дравић, Васа Лазаревић, инж. Мил. М. Аћимовић, Влад. Штерић, Дим. Наумовић, Илија С. Илић, инжињериер М. Сокић, П. Кара-Радовановић, Влад. М. Петровић, Ставра Симић, Свет. А. Ивковић, М. Б. Ђорђевић, Прока Илић, Милорад Пантић, Т. Здравковић, Жарко Вукићевић, Бог. М. Јовановић, Стеван Стефановић, Д-р Б. Пијаде, Драгољуб Миловановић, А. Станојевић, Д-р Страш. Љ. Милетић, Мил. Ст. Цветковић, Д-р Дан. Љ. Катић и Момир В. Митровић.

1.

Пре прелаза на дневни ред Председник г. Д-р Кумануди обраћа са Одбору овим говором:

„Јуче и данас навршило се десет година како су прве наше трупе ушле у ослобођени Београд. Ми смо већ свечано прославили оне велике историјске дана када су са Солунског Фронта напред кренули хероји који су нам донели уједињену и слободну Краљевину Срба, Хрвата и Словенаца.

Сетимо се данас и прослаavimo оне официре, подофицире и војнике, наше Београђане и остале синове мале Србије, који су од првога дана објаве рата, са висога Торлака, на Ади Циганлији, па Железничком Мосту, на Јалији јуначки истрајали и гинули у одбрани Београда. Њиховим величанственим напорима, издржљивости, пожртвовању и скупоченим жртвама сви ми морамо бити дубоко захвални и у сећању и срцима свију нараштаја, садашњих и будућих, подићи им и одржавати трајне споменике. Кроз дуге месеце рата, нарочито оне прве и најтеже, ови су неустрашиви браниоци Београда одолели непријатељској навали и чували престони град од туђинског јарма па га после преузели када је запао у тнунтно ропство, да га, најзад, у апотеози неумрле славе, коначно отаџбини врате слободног и увећаног: као Краљевски Град Срба, Хрвата и Словенца, у новој држави која се протеже од обале Јадранског Мора и Словеначких Планина до преко Босилграда, Перистера и Кораба.

У име Београда нека је Слава мртвима који који својим костима и хвала живима који својим мишицама ударише темеље нашој држави и нашој престоници.

Живел његово Величанство Краљ Срба, Хрвата и Словенаца Алелсандар I. живела наша храбра војска.

Одборник Г. Васа Лазаревић у име Одбора одржао је овај говор:

„У овоме свечаноме тренутку сећања на радосни чин ослобођења наше драге нам Престонице, који је пре равних десет година до усхи-

ћења узбудио и слободом озари наше до тада од непријатеља измучени и невољни београдски живаљ — нека ми је допуштено да се име Одзора Општинскога придружим изјани нашега Господина Председника.

У сећању је свију нас онај историјски момент, када је наш омиљени Владалац, најхрабрији међу храбрима, као Први ратник на челу своје славом увенчане војске показа нашем троименоме изроду како се ваља борити за своје име и своју славу и слободу.

Светска историја ретко да је забележила овакав један подвиг једнога малог, слободнога и национално свеснога народа, који је у неравној и исполинској осмогодишњој крвавој војни дао примера неустрасивости, херојизма и патриотизма — преко десеткованих јој синова да би сачувао свој национални понос и слободу — као што је то учинио наш народ.

Нека смо поносни због тих њихових великих дела; нека смо радосни због досадашњих испуњења народних аспирација, којим су и наша браћа по крви добили одавно жељену слободу, и нека смо задовољни што смо и у друштву осталих народа по заслуги више цењени и уважавани и по својим делима и по својој величини.

Наша је света дужност Господо, да се у овоме моменту пијететом сетимо на пале многобројне жртве наших незаборављених великана и патриота и да им ћутањем одамо заслужено признање“.

Одборник г. Д-р Данило Катић у име одборника-радикала, одржао је овај говор:

„Придружимо се изјави Господина Председника Општине, Радикална Странка преко својих представника у Општинском Одбору сматра за своју најсветију дужност, да ода најдубље признање Брховном Команданту, Њ. В. Краљу Александру I и Његовој храброј војсци на силним напорима у рату за ослобођење и уједињење нашега народа.

У исто време ми се дубоко клањамо сенима палих хероја у овом рату.

Нашу изјаву завршујемо:

Да живи Његово Величанство Краљ Александар I!

Да живе храбри учесници у овом рату!

Нека је вечна слава Великог Краљу Ослободиоцу Петру I и свима палим херојима!“

Председник даје 5 минута одмора.

После одмора прелази се на дневни ред.

2.

Почитан је и примљен записник претходне седнице. Примљено знању да г. Д-р С. М. Марковић 10 дана биће одсутан од одб. седница.

Г. Јован Гавриловић; Оснавља питање са прошле седнице и пита зашто ни за данашњу седницу кратка питања нису стављена на дневни ред.

Председник: изјављује да прошлој седници није председавао и за то не може примити никакве обавезе на себе. Право одборника из мањине увек је до сада било у пуној мери загарантовано. Нема ништа против тога да се одржава споразум, али под овим ограничењима: 1. Да се то право не злоупотребљава и од кратких питања не праве дуга и 2. да се кратка питања стављају на дневни ред онда, када нема хитних ствари за решавање. Пристаје да идуће седнице кратка питања буду на првом месту.

3.

На предлог АБр. 21954 Одбор је Решио: Да се приме у чланство Општине Београдске следећа лица: Методије Цветковић, пиљар, Алојз Јагодник, кафеџија, Васа Томић зидар, Милутин Бејчић, зидар, Драгољуб Тасић, чинов, општ., Коста Милосављевић, агент, Илија Неранџић, настојник; Иван Томашевић, келнер, Милан Петровић, ложаћ, Миодраг Гогић, келнер, Велимир Бошковић, пожарник, Станислав Ђорђевић, Јован

Цветковић, келнер, Лазар Павковић, трговац, Пера Павковић, трговац, Драгољуб Влада Јовић, месар, Милан Илкић, штапар, Боривоје Ђирић, трговац, Јован Ђукановић, машиниста, Витомир А. Југовић, трговац, Константин Атанасијевић, студент, Богољуб Никић, стаклорезац Волф Макса, трговац, Илија Краљавић, бив. приправник Драгомир ивановић, радник, Сретен Станојсвић, чиновник, Алојзиј Пресечник трговац; Алексиндар Крстић студент, Глигорије Поповић, трговац, Риста Самоковић, трг. помоћник, Станојло Крстић, келнер, Стјепан Цитковић, зидар, Драгомир Станковић, пиљар, Јован Рилки бив. чиновник, Бранко Нартиновић, продавац дувана и Паун Гетејанц, радник.

4.

Референт Саобраћајног Одељења инж. Г. Стојковић прочита предлог АБр. 22008 који гласи: Одобрава се кредит у суми од 1,270,200,— дин. за калдрмисање Карађорђевог улице и то:

1.— За ублажавање стрмога профила исте улице 23.370,— динара

2.— За израду пантlike првокласне стене са заливање фуга битуменозном смесом само са спљасне стране шина ширани на 16—17 см. 256.000,— динара.

3.— За израду два слоја топека од 7 см. ширине 919 539.39 динара.

4.— За погрешку у обрачунавању позиције која се односи на бетонску подлогу 44.091.07 Исплата пада на терет Калдрмског Фонда. Одбор овај предлог усваја.

5.

Референт Саобраћајног Одељења инж. г. Стојковић прочита предлог АБр. 22009 који гласи: Да се калдрмисање Шумадијске улице на постојећој макадамској подлози уступи Акционарском Друштву за Трговину и индустрију по пени и то

1.— Полагање ивичњака по цени од 32,— динара по дужном метру; и

2.— Полагање ситне коцке са заливањем по цени од 55,— динара по квадратном метру“.

Председник г. Кумануди: Првобитно заливање фуга коштало је 57,— динара по квадратном метру а сада је та цена спуштена на 55,— дин.

Г. Д-р Данило Катић: Изјављује да је у Техничкој Секцији имао одвојено мишљење. Сматра да заливање фуга то је бацање новца. У Прагу је видео да и они не врше заливање.

Г. Милан Аћимовић: Не слаже се г. Катићем Из конструктивних и естетичких разлога фуге треба заливати. Сваки заливени камен држи се стабилније него између песка. Нарочито на стрмим улицама, кад фуге нису заливане, вода спира песак и доводи у питање опстанак калдрме. Такође и из хигијенских разлога треба вршити заливање да би се чистота одржавала. Свака улица је лепша када су фуге заливане.

Г. Д-р Данило Катић: Реагира на говор г. Аћимовића и остаје при свом мишљењу. Калдрма је стабилнија у толико у колико је солиднија подлога. Налази да баш у стрмим улицама заливање не треба вршити. Да неби било прашине треба вршити чишћење.

Г. Благоје Неђић: Изјављује да се у неколико са г. Катићем. У прављању калдрме ми смо лускали. Износи гледиште да кад се калдрмише призом не треба заливати. Треба једном решити дали ћемо и у будуће да заливамо. На навод г. Аћимовића да се код „Лондона“ толико стврдуло као да се цементирало каже то ћемо онда радити тако да се само цементира.

Председник: Изјављује да би радо примио то гледиште, јер би се уштедило 200.000,— дин али имамо пред собом техничко мишљење и морамо да га примио, као што предлаже Техничка Секција.

Одбор прима предлог АБр. 22009.

6.

Шеф Катастра г. Миленковић прочита предлог АБр. 16486 који гласи: Дк се може дозволити отварање нових улица на имању Браће Ђорђевића у Гробљанској улици с тим, да сопственици даду обавезу, да ће поднети све трошкове калдрмисања ових улица и да за земљиште неће тражити никакву накнаду.

Г. Јован Гавриловић: Обраћена му је пажња да се отварање тих улица затварају неки путеви имањима осталих сопственика. Тражи објашњење.

Шеф Катастра: У толико је тачно што се самим Генералним Планом напушта стара траса Гробљанске улице.

Г. Јован Гавриловић: тражи још једно обавештење. Пошто са дешавају злоупотребе, предлаже да се парцелапије одобравају тек онда, кад сопственици поставе улице и калдрмишу их.

Председник: Прима напомену у толико више што се код гробља прави круг који још није довршен. Ми морамо да се потпуно обезбедимо да ће Браћа Ђорђевић извршити ове радове.

Г. Димитрије Наумовић: По Генералном Плану израђена је парцелација, али је учињена извесна измена што је панчевачки мост променуо правац и тиме главни правци улица на овоме месту мењају се. Предлаже да се у том делу учине извесна огривичења. Затим моли да се улици Војвода Вука откупи један плац који кошта свега 30.000 дин. да грађани не би много обилазили.

За овим Одбор прима предлог о парцелацији имања Браће Ђорђевића, са напоменама г. г. Гавриловића и Наумовића.

7.

На предлог АБр. 22010 Одбор је решио: да се усвоји предлог колаудирајуће комисије и предузимачу Станјелу Бадеру исплатити укупна сума од дин. 293.150.76 пошто је исти смањено у окончаном рачуну цену за транспортну даљину земље за 18.770.97 динара.

8.

На предлог АБр. 22011 Одбор је решио: Да се усвоји протокол колаудирајуће комисије и да се Предузећу „Темељ“, које је радило Вој. Конструкцију на Новом Гробљу не наплаћује пенале пошто стварно нема закашњења у послу, јер је исто оправдано.

9.

На предлог АБр. 22012 Одбор је решио: Да се усвоји протокол супер-козаудирајуће комисије и предузимачу Стевану Марјановићу, који је радио калдрму у Делиградској улици, врати основна кауција од 4.000.— динара.

10.

На предлог АБр. 2124 Одбор је решио: Да се уважи оставка на положај Председника Месног Школског Одбора Основне Школе на Сењаку г. Милутину Станковићу, а на његово место изабрао г. Драгишу Крсмановића, кмета Општине Београдске.

Тач. 11. и 12. скинуте су с дневног реда.

11.

Прочитан је предлог АБр. 20507 који гласи: Одобрава се, да се Београдска Општина задужи код Државне Хипотекарне Банке у суми од 200.000.— динара за довршење зграде Друштва „Српска Мајка“ и кмету-правнику г. Витору Крстићу изда специјално пономоћије, којим се г. Крстић овлашћује, да ово задужење код Државне Хипотекарне Банке изврши, да се са истом Банком о дугу поравна и одобри интабулацију на поменуто општинско земљиште, као и да са поменутиим Друштвом „Српска Мајка“ код Првостепеног Суда за Град Београд учини поравнање у смислу услова предвиђених са овим

Друштвом под којима ће му се дати добивени зајам.

Г. Јован Гавриловић: У дужем говору изјављује да Општина не треба да даје одобрење да се њено земљиште задужује, јер може се десити да Друштво не плаћа отплате и онда би Општина била приморана да тај терет прими на себе. Тиме се ствара апетит и осталим друштвима да и она то исто траже. Пита да ли је Суд помишљао на то да сва друштва групише, да покупи капитале и подигне једну велику зграду у којој би сва друштва била смештена.

Г. Д-р Б. Пијаде: „Српска Мајка“ има једну од најделикатнијих дужности да даје заштиту одојчади. Пошто Општина није у стању још да прими на себе збрињавање одојчади, онда је боље да помаже установу те врсте. Тамо су деца коју остављају сироте мајке за време свога рада; тамо су деца која немају ни мајке ни оца и с тога моли да се предлог прими.

Г. Д-р Данило Катић: Слаже се са г. Гавриловићем и налази да се овим ствара рђава пракса и да ће се једнога дана претрпети велика штета. Доста је кад Општина даје земљиште.

Г. Васа Лазаревис: Пре неколико месеци решили смо да овом Друштву дамо 100.000 динара. Сада овим дајемо могућности да једно племенито друштво може да просперира. Ми не познајемо довољно нашу варош и њене беде и невоље и Општина чини колико може да ту беду ублажи. И приватна друштва чине доста у том погледу. Ово Удружење „Српска Мајка“ ради много и био би грех кад му се неби изашло у сусрет.

Г. Аца Станојевић: Мило му је што одбор поклања пажњу једној лепој ствари. Гласаће за предлог из разлога што Општина може доћи до једне лепе зграде. С друге стране ова ствар почиње да постаје зараза. Циљ „Српске Мајке“ похвалан је, али исти има и Материнско Удружење Истиче бојазан да ће „Српска Мајка“ услед личних интереса једног дана тражити да јој се повећа дотација. Било би најбоље кад би се сва друштва ујединила.

За овим Одбор прима предлог о задужењу за рачун „Српске Мајке“.

12.

На предлог АБв. 20781 Одбор је решио: да се усвоји регулациони план: Сењака, Топчидрског и Бањичког Брда, као и дела око општинске циглане према израђеним плановима.

13.

На предлог АБр. 20955 Одбор је решио: да се одобри парцелација имања г. г. Милоја Јовановића и Живка Пешића у улици бр. 165 и 167 и то под овим условима:

1. Регулација тога имања и величина парцела да одговара регулацији Ген. Плана.

2. Пошто су поједини блокови сувише велики, може се отворити споредна улица од 8 метара, која је у плану учртана плавом линијом, а зграде се морају повући за 4 метра.

3. Сопственици су дужни да уступе бесплатно Општини све улице које отварају на овом парцелисеном имању.

4. Сопственици су дужни да прво пренесу тапију од површине свију улица на Општину, па тек онда да ваде тапије за себе на поједини парцеле.

5. Сопственици су дужни да нивелишу нове улице на нивелациону коту, коју им даде Катастарско Одељење Општине Београдске, као и да израде тротоаре испред својих зграда.

14.

На предлог АБр. 19294 Одбор је решио: да се одобри парцелација имања г. Јаши Брунцлиху у Војводе Вране ул. бр. 80. под условима:

1. Да сопственик уступи све површине улица Општини Београдској бесплатно

2. Да сопственик прво пренесе тапију од површина свију улица на Општину, па тек онда да вади тапију за себе на поједине парцеле и

3. Да сопственик пре парцелисања нивелише све улице на нивелациону коту коју му да Катастарско Одељење Општине Београдске.

15.

На предлог АБр. 18199 Одбор је решио: да се одобри парцелација имања г. Ж. Поповића у Мајданској ул. бр. 50 под условом:

1.— Сопственик је дужан да уступи бесплатно земљиште изнад улица Општин Града Београда.

2.— Сопственик је дужан да пре преноса тапија појединих парцела пренесе површину земљишта изнад улица на Општину.

3.— Сопственик је дужан да нивелише о своје трошку све улице, које он отвара на коту, коју му даје Катастарско Одељење Општине Града Београда.

4. Све зграде морају да су повучене на зеленој линији, која је учртана у плану.

16.

На предлог АБр. 21124 Одбор је решио: да се штампање књига и образаца за сва одељења Општине Баоградске, а за целу 1929. год, уступи фирми Драг. Грегорића за суму од Дин. 177.270.— Материјал се има примати комисијски и све што не одговара условима има се одбити.

17.

На предлог АБр. 19956 Одбор је решио: Да се Душану Ђорђевићу, фијакеристи исплати на име оштете за поломљена кола приликом судара са трамвајем, који је на његова кола налетео сума од Дин 4.300.—

18.

На предлог АБр. 21451 Одбор је решио: Да оним лицима, код којих су звања предвиђене плате веће буџетом но што их она данас имају, и но што би по Статуту могла имати, може Суд по своје нахођењу повећати им плате и дати им оне које које су буџетом одобрене.

Ово повећање имало би да важи од 1. јануара ове год. када је и буџет ступио на снагу а и за раније време, у колико је оваких случајева било.

19.

На предлог ББр. 21812 Одбор је решио: Одобрава се пренос лиферације каменних коцки. призама и плоча са Николе Виторовића, предузимача на Милана Антоновића, архитекту и то како у снима правима тако исто и у свима дужностима и условима.

У исто време одобрава се да се од Милана Антоновића, архитекти може набавити до 6.000 дуж. метара ивичњака из мајдана Џепског, а по цени и то: правих од 1 м дин. 145.— и кривих од 1 мет. дужног по 165,— дин.

Исплата пада на терет доларског зајма.

20.

Прочитан је предлог АБр. 19859 који гласи: Да се Динки удови Св. Ђорђевића, бив. општинског службеника повиси помоћ на 700.— динара месечно.

Г. Милосав Ђорђевић: Мисли да би требало извршити ревизију свију помоћи јер неки имају већу а неки мању помоћ.

Г. Милутин Станковић: Прихвата предлог г. Ђорђевића и моли да се за идућу седницу спреми списак свију лица која помоћ примају.

Г. Милан Цветковић: Каже да је Марко Живковић поднео молбу за пеезију, али му није дато ништа. Моли да се и њему да помоћ пошто је

био 11 година општински службеник.

Председник: Одговара не може се без познавања ствари. Све што повлачи издатак мора да прође кроз Суд. Треба упутити акт Суду.

За овим Одбор прима предлог АБр. 19859.

21.

На предлог АБр. 20531 Одбор је решио: Да Општина плаћа осветлење за Жандармеријску Станицу на Бањици, пошто она и иначе плаћа осветлење за све квартове у вароши.

22.

На предлог АБр. 21641 Одбор је решио:

1. Да се сва количина воде, која се даје селу Жаркову мери водомером који ће бити у водоводној инсталацији, у место да се свакодневно напуни резервоар од 50.000 лит. а остатак по водомеру и

2. Да се Драгић Пајевић, Стеван Мелентијевић и Франц Оченашек избришу из списка претплатника за воду у Београд, Општини, пошто су они Жарковчани и изузимају воду из контингента који по уговору припада Жаркову бесплатно.

23.

На предлог АБр. 21062 Одбор је решио: да се Трг. Индустијској Банци врати кауција: гарантно писмо Опште Трг. Банке у суми од дин. 100.000 а која је кауција служила за испоруку електричне енергије за београдски водовод.

24.

На предлог АБр. 21107 Одбор је решио: да се Филијале Прашке Кредитне Банке у Београду врати кауција у 80.000 дин. коју је филијал био положио за рачун Ческо Моравско Колбен, а испоруку ауто-тонкова за ватрогасну чету.

25.

На предлог АБр. 20919 Одбор је решио да се фирми „Астра“ врати кауција у 25.000 дин. а која је служила као гаранција за лиферацију мазива за потребу Управе Водовода.

26.

На предлог АБр. 20466 Одбор је решио: да се Прашкој Кредитној Банци врати кауција у вредности 1,100.000 дин. у гарантном писму, а која је кауција била депонована за рачун фирме Жулове Ломи лиферанта каменних коцака за београдску калдрму.

27.

На предлог АБр. 20937 Одбор је решио: Да се Димитрију Тасићу врати кауција у 105 ком. 4% аграрних обвезница у вредности 30.000,— дин., а која је служила као гаранција за испоруку камена за потребе калдрмисања Општине Београдске.

28.

На предлог АБр. 21855 Одбор је решио: Да се Михаиљу Ђ. Стојановићу врати кауција у суми 32.467,40 дин. а која је служила као гаранција за испоруку ивичњака за потребе Општине Београдске.

29.

Ни предлог АБр. 21685 Одбор је решио; Да Извршно Одељење Управе Града Београда остане и даље у згради Г-ђе Даринке П. Тодоровића — Зорина ул. бр. 11. са месечним закупом од 9.000,— динара. Отказ за једну и другу страну важи од 1. мај и 1. новембар.

30.

На предлог АБр. 21684 Одбор је решио: Да Одељења Општине Београдске: Главно Књиго-

водство и Ликвидатура до 1. јануара 1929. год. остану у згради Блегоја Недића. а за суму месечну кирију од 9.000,— динара.

31.

На предлог АБр. 21682 Одбор је решио: Да Одељења Општине Београдске: за Социјалну Политику и наплату струје до 1. јануара 1929. год. остану у згради Данице С. Милетић, за месечну кирију од 10.000,— дин. с тим да Суд да два вагона шлескога угља за огрев поменутих одељења до краја ове године.

32.

На предлог АБр. 14826 Одбор је решио: Да се Милану Лагумчићу, Павлу Арсићу и Јовану Маркоаићу чистачима улица при Одељењу за Одржавање Чистоће, откаже даља служба при Општини Београдској под 1. новембром 1928. год. с тим, да се сваком од њих исплаћује на име сталне помоћи по 15,— дин. дневно т. ј. по 450,— дин. месечно

Исплата ове помоћи пашће на терет парт. 19. псз. 3. буџета за 1928. годину.

Председник је закључио седницу у 8 и по часова у вече.

Госпођица *Каја*, кћи госпође Милице и намег уваженог председника *г. д-р Косице Кумануди-а* верила се на Митровдан са *г. Душаном*, коњичким поручником, сином *г-ђе Мице* и *г. Живана Митровића*, генерала.

Наше честитање!

Управник Електричне Централне *ing. г. Павле Стаматовић* и *г-ца Мара*, кћи *г-ђе* и *г. д-р Миливоја Јовановића*, министра у пенз. верени.

Честитамо!

Опжажања и закључци по извесним питањима Катастра О. Б.

Верно бележи инжењер *М. Х. Видојковић*.

И овога пута без коментара.

(Види Београдске Општинске Новине од 16.6.5.9; 16.9; 1.10; 15.10; 22.10. и 8.11. 1928. год., т. ј. бројеве 31., 39., 40., 41., 42., 43., 44. и 45.)

(Види скицу).

Неуспех Катастра О. Б.

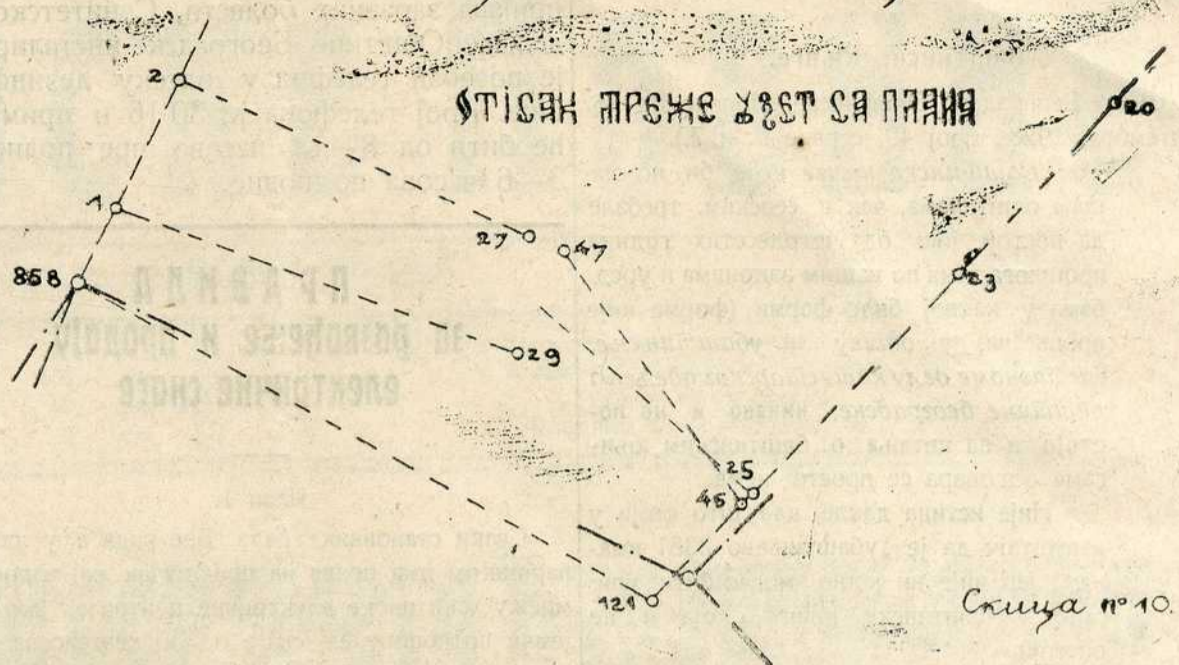
Доласком ове општинске управе почети су велики општински радови. Пошто Катастарско Одељење постоји, већ двадесет и четири године уздало се да ће се од њега добити сви подаци. Међутим, шта се десило? Када је требало приступити н. пр. калдрмисању појединих улица утврђено је да је Катастар био у немогућности да да ситуације и профиле улица И, зато је Саобраћајно Одељење морало да узме иницијативу и за овај посао. Документовао је: чим је почет први већи посао Катастар место да одмах помогне што му је дужност, омео је! Јер, ваља истаћи, захваљујући организацији Саобраћајног Одељења добијени су подаци за улице, које је требало калдрмисати. И данас Саобраћајно Одељење када захтева од Катастра поједине ситуације (и профиле) добиће тек онда ако се Катастар, сада после 24 године од оснивања, крене на снимање улица. Катастру је дужност да иде испред свих радова. Међутим, немајући све на време:

Катастар је ометао калдрмисање Београда!

Колико пожртвованог рада од особља, које е радило на овоме послу, да би се, бар сада, у

Један од многих примера који илустрирају

Технички Крах Катастра О. Б.

Скица № 10.

дванаестом часу, више пута и на брзу руку, добили снимци. Јер, Катастар све то није имао; или у колико је и имао, није се могло употребити, што је још и горе! Н. пр. сви профили улица нису се могли искористиши, пошто су несолидни подаци на основу којих су добијени ови профили *Све су улице понова нивелане!* Колики и велики посао и велики трошак?!

Изузеци у раду.

Има, разуме се, и по који добар рад. Тако су:

„Скице инжењера *г. Л. Лазића* рађене тушем на терену, које не изазивају потребу израде „ручних скица детаља“. Имају то преимућство да су у њима оригинални бројеви читањем пантљике на терену. Скица је рађена само у приближној размери, дакле онемогућава контролисање дужина скицом на самоме терену, т.ј. приморава радника на терену да обрати што већу пажњу на добијање података, на њихово уписивање дужина у скицу и т. д.“

(Види експертизу *г. проф. инж. Др. М. Андоновића*).

Сем овога треба похвалити и савестан иступ шефова секција, приликом снимања површине за проширење атара О. Б. (29.4.1927.) год. који гласи:

„Господину председнику комисије за катастар, *и. председнику Београдске Општине*.

Поводом пројекта за проширење Београдске Општине јавља се потреба за ситуационим планом земљишта, које би ушло у састав атара Београдске Општине. За овај циљ одређене су четири секције, које завршавају тахиметриско снимање поменутог терена. Како после овог снимања најлази рачунски део елабората добивеног на терену, то је шефовима секција част скренути пажњу комисији на следеће:

Површина сниманог терена износи приближно 1500 ha; на целом овом простору осим неколико полигонних тачака, постављених и срачунатих пре или после рата и свега једне тригонометриске тачке не постоје никакве друге одређене тачке за које би се садања полигона мрежа могла везати. Пошто се премер оваквог обима не може и не сме радити без триангулације (а тригонометријских тачака, као што је поменуто, нема) то је шефовима секција *препоручено*, као једина решења:

а. да се ове полигонске тачке огласе за тригонометриске и помоћу њих израде више локалних триангулација;
б. да оставе да по игони влаци буду кружног облика, (далеко од праве линије), *исиреламани*, и често дугачки по

неколико km.

Ни једно ни друго решење нису допуштена у геодеској пракси, јер се противе њеним основним принципима, као и самом катастарском правилнику, а у толико пре, што ће се по овим подацима вршити *картирање* планова, који треба да послуже као подлога многим пројекцима. Ако би се усвојио овај *нама препоручени начин*, онда ће се приликом трансформације координата оваквих мрежа на јединствену мрежу, која се мора ускоро добити, *показати све грешке оваквог неправилног система рада*. На тај би се начин цео рачунски део рада, коме би сада требало приступити *довео у питање*, а евентуално и *сами планови*.

Шефови секција, предвиђајући *рђаве последице оваквог неправилног рада*, а не могући да *приме одговорности* за оваква решења *моле* комисију:

а. да што пре узме у претрес и реши *питање израде триангулације*;
б. да *провери* да ли постоје тригонометриске тачке могу да послуже као основа за проширење триангулације, како би ми могли приступити рачунском делу ове нове полигоне мреже;

с. да се реши и *нивелманска мрежа*, јер на целом терену не постоји ни *један рејер*, те у висинском погледу стоји питање *још горе а шерен се снима баш за конфигурацију шерена*.“

Само слаба је корист од свега овога, јер у Катастру О. Б. *влада администрација која не ваља*. И тек када се она укине и оснује рад на *научној основи* и особљу ће да олакша, јер ће радити послове, који ће давати резултате.

Из извештаја анкете.

Види К.О.Бр. 4129/26; 19.3.1927. год. Бд. где пише:

„Кроз катастар може се рећи да је прошло више од пет стотина људи!“

Каква се конзеквенца из овога да закључити? У Катастру О. Б. није рађено по Катастарским правилницима, ово сведоче резултати рада. Дакле, **пет стотина људи научило је нано не треба радити!**

Пет стотина људи, који су били запослени у Катастру Престонице Јужних Словена, чиме се треба да хвале, научили су несистематски рад, а ово је:

грех Катастра О. Б.,

који се не да исправити и који се због тога не може ни опростити!

Добро особље бежи из Катастра О. Б.

Има више примера да је добро особље напустило рад у Катастру О. Б. Није могло да издржи систем рада, који је у катастру О. Б.

усвојен. Особље није могло други правац да да због административног реда, те је, савесно и предано струци, обично напуштало посао, или није ни могло да приступи сарадњи овакве организације.

Баштинске Књиге.

(Види Београдске Општинске Новине од 16. септембра, 1928., број 40, стране 6. и 7.).

„Баштинске књиге које би по нашим општинама, чак и сеоским, требале да постоје још од четрдесетих година прошлога века по нашим законима и уредбама у каквој било форми, (форма није прописана) у одсеку за убаштињење, сасијавачноме делу катастарског одељења општинске београдске, никако и не постоје, и на питања о баштинским књигама одговара се просто: **нема**.

Није истина дакле, као што стоји у извештају да је „убаштињено 3331 имање“, јер није ни једно могло бити уписано у баштинску књигу, која и не постоји.

Ни једно од тих „убаштињења“ не може имати дефинитивну правну вредност без уписа у баштинску књигу, која још ни после двадесет и четири године од постанка катастарског одељења не постоји.

Обавештавајући се на надлежном месту, у Катастарскоме Одељењу, дошао сам до закључка, да се одељење носи мишљу прво завршити све остале катастарске послове па тек онда приступити изради баштинских књига одједанпут за цео београдски атар, а то би, ако се овако продужи, наступило тек после десет и више година, пошто се утроши н.пр. још 25 000 000 динара.

Чиновници у одсеку за убаштињење нису никад у овоме одсеку видели тако нешто, што би се могло звати баштинском књигом и, разуме се, незнају каква би јој могла бити употреба, и стога заједно са својим шефом одговарају сложено: **нема**.

Што је најгоре у целој тој ствари, у катастарском одељењу није се канда ни како ни мислило, какав у опште треба да буде облик баштинских књига, који би систем требало усвојити, чему би он могао служити итд.

Док је Катастарско Одељење, у осталим својим одселима показало пример чуднога хаоса, у одсеку за убаштињење оно узима на себе вид најгрознијег расула, нечувеног и нигде невиђеног у катастарској пракси.

Сваки катастарски биро има за циљ израду катастарских регистара и међима најглавнијих, баштинских књига, а у овоме се катастарском одељењу на то није ни мислио. Чак ово катастарско одељење нема никакво пројекта за израду баштинских књига, не зна чак ни какве би оне требале да изгледају, у крајку нема о баштинским књигама никакво појма, и не може их никад ни израдити!

Овај део о баштинским књигама узет је цео из експертизе г. проф. инж. Др. М. Андоновића од 25. окт. 1924., који је у потпуности примљен на седници грађевинске секције (24.11.1924.), сем овога усвојио га је и општински суд и одбор на седницама од 2.12. и 23.12.1924. год., да послужи као допуна чланка цитираног у наслову о башт. књигама.

Београд, 1928.

Ing. M. X. Bud.

Из Општ. Санитета

Ради бржег обављања дезинфекција и пријава заразних болести, Санитетско Одељење Општине Београдске инсталирало је посебан телефон у одсеку дезинфекције. Број телефона је 30-16 и примање ће бити од 8—12 часова пре подне и 3—6 часова по подне.

ПРАВИЛА за развођење и продају електричне снаге

Члан 1.

Сваки становник града Београда у реону варошком има права на прикључак на варошку мрежу општинске електричне централе, ако зајемчи потрошњу ел снаге од 30 хватчасова месечно и ако испуни све погодбе прописане овим правилима.

Члан 2.

Све потребне проводнике од главних уличних линија па до уведеног места за стан претплатника, односно до уличне границе имања, ако стан није на улици, подиже Општинска Управа Трамваја и Осветлења са својим људством уз наплату прикључне таксе, која се одређује према броју инсталираних хектовата.

Проводнике од уводног места, односно уличне границе имања па до места за струјомер подиже такође Општинска Управа Трамваја и Осветлења уз наплату свих трошкова за рад и материјал.

Члан 3.

Целокупну инсталацију у унутрашњости стана (зграде) подиже претплатник о свом трошку, а она мора бити израђена од стране овлашћеног инсталатора и у свему по одредбама Правилника за Извршење Електричних Инсталација, који је издала Општинска Управа Трамваја и Осветлења а одобрило Општински Суд.

Тај Правилник има се сматрати као саставни део ових правила. Инсталацијама које не буду према њему израђене неће се одобрити прикључак.

Члан 4.

Свако проширење инсталације или додатка нових сијалица, апарата, и мотора има бити извршено од стране овл. инсталатора а сходно поменутом правилнику за извршење инсталација, пошто се предходно за те радове добије одобрење од Управе Т. и О.

Члан 5.

Сваку штећу, која би настала на апарату или електричном прибору, које је поставила Управа Т. и О. а због неисправности инсталације, дужни су претплатници надокнадити.

Члан 6.

Апсолутно је забрањено претплатницима да ма у чему мењају или премештају спроводнике или остали електрични прибор, који је Управа Т. и О. поставила, без споразума са Управом.

За свако прозивно постојење има Управа Т. и О. право захтевати накнаду за могућу штету, па претплатнику и везу одузети.

Члан 7.

Претплатник се не може противити радovima око чишћења, оправљања или замњивања појединих делова електричног прибора, ако Управа Т. и О. нађе, да су ти радови потребни.

О времену извршења тих радова споразумеваће се Управа Т. и О. са претплатником.

Члан 8.

Уз молбу за прикључак дужан је сваки претплатник дати писмен пристанак на одредбе ових правила и положити на име кауције по 30 дин. за сваки инсталисан хектоват за инсталације од 2 хектовата. По 20 дин. за инсталације до 5 хектовата и по 15 дин. за инстал. преко овога и за инсталације са сијалицама и апаратима.
(Наставак у идућем броју)

Оглас.

Београдска Општина ће набавити путем офералне лицитације, која ће се одржати на дан 22 новембра ове год. у 11 час. пре подне у Управи Водовода, Југовића ул. бр. 1.

400. вагона угља за Беле Воде

100. вагона угља за Савски Водовод

Услови за ову испоруку могу се добити у Управи Водовода свадког радног дана у канцелариско време.

Позивају се заинтересовани да приме предње к знању.

Од Управе Водовода Вбр. 8963 24. X. 1928, год.

Оглас

На дан 28. Новембра 1928 године у 10 часова пре подне одржаће се јавна усмена лицитација у Економату Београдске Општине за набавку млека за потребу Стерилизационог Завода и основне школе за исхрану деце одојчади у целој 1929 години.

Услови о овој набавци могу се добити у Економату Београдске Општине (код Саборне Цркве) свакога радног дана.

Ебр, 6336 од Суда Општине Града Београда 7. Новембра 1928 г.

НА ЗНАЊЕ

Како се у последње време многи грађани обраћају Статистичком Одељењу за уверења о поданству, то се овим скреће пажња грађанству, да оваква уверења могу добити само они, који су чланови Општине Београдске.

За обавештења о пријему у чланство обратити се секретару-пријавнику Статистичког Одељења Бранкова ул. бр. 2.

Пажња Грађанству

Услед рушења старе подлоге у коловозу и старом трамвајском колосеку у Краља Александра улице од Београдске до Гробљанске и целокупне нове изградње једног и другог, трамвајски саобраћај на том делу вршиће се са прелазом, о чему се обавештава грађанство ради знања и управљања.

Превозна цена: Кнеж. Сломеник — Београдска ул. и обратно 1.— дин.

„Каменовић“ — Нови Ђерам и обратно 1.— динар.

Из Саобраћајног Одељења У. Т. и О.

Читајте „Београдске Општинске Новине“